

ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบน
ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
READINESS OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS
IN UPPER NORTHERN REGION IN JOINING ASEAN ECONOMIC
COMMUNITY

อดิสร สูดดี¹, วันทนีญ์ จันทรเอี่ยม²

Mr. Adisorn Suddee¹, Wantanee Jun-Eam²

มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ 169 ตำบลหนองแก้ว อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ 50230^{1,2}

North-Chiang Mai University 169 T.Nongkaew, Niangdong District, Chaing Mai Province 50230^{1,2}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้วิธีการวิจัย 2 แบบ ดังนี้ คือการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อม และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลที่ค้นพบในการวิจัยเชิงคุณภาพมาพิจารณาประกอบการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือผู้นำท้องถิ่นในเขตพื้นที่ภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด จำนวน 26 องค์กร ๆ ละ 13 คน รวมทั้งสิ้น 338 ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความพร้อมน้อยในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ปัจจัยทางด้านประสบการณ์ของผู้นำ การเปิดรับข่าวสาร เครือข่ายทางสังคม ความรู้ลึกต่อการเข้ามาของกลุ่ม AEC และองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ มีความสัมพันธ์กับความพร้อมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 สำหรับปัจจัยด้านบริบทของผู้นำนั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ และในส่วนที่สองเป็นการสำรวจปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยได้กำหนดเค้าโครงประเด็นสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในข้อตกลงของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระดับแผนและนโยบาย ขาดแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรที่ถูกจำกัดด้วยเวลาและภาระหน้าที่ประจำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถจัดให้บริการสาธารณูปโภค การคมนาคม การจัดการจราจรและการสร้างความเข้าใจระหว่างนักท่องเที่ยว

¹ นักศึกษา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์

² อาจารย์ ดร. ภาควิชาการบริหารการพัฒนา

กับผู้คนภายในท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาทั้งอุปสรรคเหตุการณ์จรรยาและปัญหาที่มาจากความไม่เข้าใจในพื้นฐานวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อยอดไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ได้ ขาดการสนับสนุนทางวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าในสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของชุมชน

คำสำคัญ : ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ABSTRACT

This research aimed to study the preparation of Local Administrative Organization in upper Northern for entering ASEAN Economic Community. Two methods were used; qualitative research, to study problems and difficulties in the preparation, and quantitative research. The data found from the qualitative research were considered to create questionnaire. The sample was a group of 338 local leaders in the area of northern from 8 provinces, 26 organizations, 13 persons each. Pearson correlation coefficient was used for analyzing.

The results revealed that the sample had a low level of preparation to enter ASEAN Economic Community at significant level of 0.01. It also found that the leaders' factors; experiences, news exposure, social networking, perception toward arrival of AEC group and private organization in the area, were related with the preparation at significant level of 0.01. In regard to leadership context factor, it found that there was no statistical correlation.

The explration of problems and difficulties for prerparation to ASEAN Economic Community found that local leaders lacked of clear understanding in the agreement of AEC regarding the plans and policies, sources of information for personel development because they were limited by time and routine responsibility. Moreover, Local Administrative Organization was not able to provide services of utilities, transportation, traffic management and understanding between tourists and local people, which caused many problems continuously. Futhermore, they were not supported in field of academic and technology for developing and value adding local wisdom and community identity.

KEYWORDS : Preparation of Local Administrative Organization to enter ASEAN Economic Community, Local Administrative Organization, ASEAN Economic Community

บทนำ

ด้วยสภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การค้าขายและการลงทุน ระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันกันสูงภายใต้ การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ที่ ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ส่งผลทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องปรับเปลี่ยนการ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเทศใน เอเชียที่ได้ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม กันในระดับอนุภูมิภาค เพื่อปรับตัวเองให้ ได้รับผลประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการรวมกลุ่มการค้ากันของประเทศ ต่าง ๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขตการค้าเสรี อเมริกาเหนือ นอกจากนี้ การที่ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียมองประเทศอื่น ๆ ว่าเป็นคู่แข่งทาง ด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนทำให้ แต่ละประเทศต้องการจะเป็นศูนย์กลางทาง ด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางทางการเงิน จึงเป็นสาเหตุที่แต่ละประเทศมองอีกประเทศ ว่าเป็นคู่แข่งทางด้านเศรษฐกิจ เป็นศัตรูทาง ด้านเศรษฐกิจ ความรู้สึกเช่นนี้จึงไม่ก่อให้เกิด ความร่วมมือกัน

จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้นำ ของประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีมติเห็นชอบ ให้จัดตั้ง ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน ภายในปี พ.ศ. 2559 เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิต มี การเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของ อาเซียน ลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของ ประเทศสมาชิกอาเซียนและส่งเสริมให้อาเซียน สามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่าง มั่นคงและไม่เสียเปรียบ จะเป็นส่วนสำคัญที่ ทำให้ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนตกลงกัน จัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในการวาง

รากฐานการพัฒนาของอาเซียน

การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ยังไม่สามารถดำเนินการขับเคลื่อนไปได้มากนัก เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ทัวปได้รับรู้และตระหนักถึงผลประโยชน์ที่ ประเทศไทยจะได้รับ การตื่นตัวในเรื่องการ เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนได้ เริ่มต้นเมื่อไม่นานมานี้ ประเทศไทยจึงค่อนข้างจะช้าในเรื่องการเตรียมความพร้อม ขาด การประสานงานกัน ไม่มีเอกภาพและขาด การบูรณาการ รวมทั้งองค์ กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์ กรที่ใกล้ชิดกับ ประชาชนมากที่สุด เมื่อสังคมการเมืองไทยมี การกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากกว่าเดิม จึงมีความจำเป็นที่ผู้นำองค์ กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นรุ่นใหม่ ต้องมีความรู้ ความ สามารถ สามารถวิเคราะห์และรับรู้กระแส การเปลี่ยนแปลงของสังคมท้องถิ่นประเทศ ชาติและของโลกได้อย่างถูกต้อง เพื่อทำหน้าที่ และแสดงบทบาททางการเมืองเชิงสร้างสรรค์ ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

การที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบนทั้ง 8 จังหวัด จะสามารถบรรลุถึงยุทธศาสตร์ดัง กล่าวได้จำเป็นต้องอาศัยองค์ ประกอบที่หลากหลาย รวมทั้งในปี พ.ศ. 2559 ประเทศไทยได้ เข้าเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วย ประเทศไทยจะต้องมีการปรับตัวและเตรียม ความพร้อม รวมถึงการรู้จักนำศักยภาพที่มี อยู่มาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อนำไปสู่การ พัฒนาอย่างยั่งยืน การวางแผนยุทธศาสตร์มี ความสำคัญต่อองค์กรเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์เป็นแผนพัฒนา ที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้น ในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทาง การพัฒนาองค์กรให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์

อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำยุทธศาสตร์จึงเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนา ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแผนยุทธศาสตร์ในท้องถิ่นได้แก่ ผู้นำท้องถิ่นทุกระดับเพราะสามารถนำพาท้องถิ่นไปสู่การพัฒนาที่มีความเหมาะสมภายใต้กระแสของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคตได้

นอกจากนี้การนำความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ของตนเองมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้านให้กับท้องถิ่น เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการดำเนินงานของท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนบนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความสามารถในการแข่งขันกับสังคมโลก

จากสถานการณ์ดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาว่าความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนบน ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นเช่นไร มีอะไรเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงสร้างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นอย่างไร อะไรเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนบน ผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้สอดคล้องกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยอยู่ 2 แบบ คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนของการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาถึง

1. ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “ในการสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน

3. โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4. ปัญหาและอุปสรรคของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ดังต่อไปนี้

จำนวนเทศบาลจำแนกตามรายจังหวัด ในเขตภาคเหนือตอนบน

ลำดับ	จังหวัด	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบลเขตพื้นที่ติดชายแดน	รวม
1.	เชียงใหม่	1	4	2	7
2.	ลำปาง	1	2	-	3
3.	ลำพูน	-	1	-	1
4.	แม่ฮ่องสอน	-	1	3	4
5.	เชียงราย	1	-	3	4
6.	แพร่	-	1	-	1
7.	น่าน	-	1	1	2
8.	พะเยา	-	2	2	4
รวมทั้งสิ้น		3	12	11	26

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพในครั้งนี้ ประกอบด้วยนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี /รองนายกเทศมนตรี เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ติดชายแดน

ข้าราชการประจำ ได้แก่ ปลัด/รองปลัด / ผอ.กองแผนและนโยบาย / ผอ.กองการศึกษาและวัฒนธรรม / ผอ.กองพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ / ผอ.กองช่าง / ผอ.กองคลัง / เทศบาลนคร / เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ติดชายแดนในเขตพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 26 องค์กร องค์กรละ 13 คน รวมทั้งสิ้น 338 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือด้วยการออกแบบสอบถามแบบประเมินค่าของ Likert แบบปลายปิดมี 5 ตัวเลือก คือมีระดับการปฏิบัติ/ความคิดเห็น คือระดับ มากที่สุด

มาก น้อย น้อยที่สุด และไม่มี โดยนำเนื้อหาที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมและผลการวิจัยเชิงคุณภาพมาประกอบพิจารณาจัดทำแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ สถานภาพ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ในเทศบาล สังกัดหน่วยงานเทศบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

1. ความรอบรู้และความสามารถในการศึกษาของผู้บริหาร การมีประสบการณ์การทำงานในประเทศและต่างประเทศของผู้บริหาร ภูมิหลังทางสังคมของผู้บริหาร

2. การรักษาสถิติลักษณ์ของชุมชน การรักษากฎมัติปัญหาและรากเหง้าของท้องถิ่น การเชิดชูความเป็นตัวตนของคนในท้องถิ่น ฟันฟู สืบสานพัฒนาเผยแพร่วัฒนธรรม การนำสถิติลักษณ์เฉพาะตนของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าหรือสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. การเตรียมบุคลากรและพัฒนาคุณภาพ การมีกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การได้กำหนดเป้าหมายของตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ความชัดเจนในแนวทางเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

4. การเตรียมแผนรองรับและแผนกลยุทธ์ การจัดทำแผนและนโยบายเกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การมีวิธีการสำคัญเพื่อนำท้องถิ่นเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การมีทีมเฉพาะกิจเพื่อดำเนินงานสร้างความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5. การสนับสนุนการค้า/การลงทุน เปิดโอกาสเพื่อการค้าและการร่วมทุนแก่ผู้ประกอบการ การมีข้อตกลงระหว่างท้องถิ่นของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าและบริการ

6. การจัดการบริการสาธารณะรองรับการสนับสนุนการจัดบริการที่พัก การสนับสนุนการบริการด้านขนส่งมวลชน การสนับสนุนการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เช่น

1. ประสิทธิภาพของผู้นำ การศึกษาของผู้บริหาร การมีประสบการณ์การทำงานในประเทศและต่างประเทศของผู้บริหาร ภูมิหลังทางสังคมของผู้บริหาร

2. การเปิดรับข่าวสาร การมีช่องทางการรับข่าวสาร การเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การมีโอกาสนำข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. เครือข่ายทางสังคม มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้บริหาร สัมพันธภาพสังคมการทำงานของผู้บริหาร สังคมให้การยอมรับผู้บริหาร

4. บริบทของผู้นำ ผู้บริหาร มีลักษณะเป็นคนภายในชุมชน ผู้บริหาร มีความเข้าใจในชุมชน ผู้บริหาร มีความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน

5. ความรู้สึกต่อการเข้ามาขยายคนกลุ่ม AEC การยอมรับคนต่างชาติเข้ามาพักอาศัยในพื้นที่ การยอมรับมีคนต่างชาติเข้ามาทำการค้าและการลงทุนในพื้นที่ การยอมรับคนต่างชาติเข้ามาใช้แรงงานเพื่อรับจ้าง

6. องค์กรภาคเอกชนในพื้นที่องค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ให้การสนับสนุนเทศบาล องค์กรการค้าและการลงทุน องค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ในต่างประเทศ

ตอนที่ 4 ข้อมูลคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างไรบ้าง

2. ปัญหาดังกล่าวนั้น ควรป้องกันและแก้ไข หรือมีข้อเสนอแนะเช่นไร

คุณภาพของแบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและมีค่าความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่างข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับดังนี้

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้นำท้องถิ่นในเขตภาคเหนือตอนบน และเมื่อได้รับอนุญาตให้เก็บข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจึงได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเก็บได้ 328 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.04 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ (กำหนดไว้ 338 ราย)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อความในแบบสอบถามที่เป็นเชิงบวก (Positive) ได้แก่ข้อที่ 1-18 ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวโดยเป็นคำถามระดับปฏิบัติการ (เพียงใด ระดับใด) กำหนดให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5
มาก	ให้คะแนน 4
น้อย	ให้คะแนน 3
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 2
ไม่มี	ให้คะแนน 1

สำหรับข้อความในแบบสอบถามที่เป็นเชิงลบ (Negative) ได้แก่ข้อที่ 19-36 ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว โดยเป็นคำถามระดับปฏิบัติการ (เพียงใด ระดับใด) กำหนดให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1
มาก	ให้คะแนน 2
น้อย	ให้คะแนน 3
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 4
ไม่มี	ให้คะแนน 5

2. ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างและความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่อาจมีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) และทดสอบสมมติฐานโดยคำนวณหาค่า P-Value

ข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การแปลความหมายระดับความเห็นหรือการปฏิบัติการเพื่อความพร้อมตามเกณฑ์ที่เสนอแนะโดย John W. Best (1983) ดังนี้
ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 1.00-1.49$

หมายถึง ไม่มีความพร้อมเลย

ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 1.50-2.49$

หมายถึง มีความพร้อมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย $\bar{x} = 2.50-3.49$

หมายถึง มีความพร้อมน้อย

ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.50-4.49$

หมายถึง มีความพร้อม

ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.50-5.00$

หมายถึง มีความพร้อมมาก

ผลการวิจัย

1. ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบน ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเฉลี่ยในระดับที่มีความพร้อมน้อย ($\bar{X} = 3.48$)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีค่าเฉลี่ยในระดับที่มีความพร้อมคือปัจจัยด้านประสิทธิภาพของผู้นำการเปิดรับข่าวสาร และความรู้สึกลึกต่อการเข้ามาของกลุ่มสังคมของผู้นำเครือข่ายทาง AEC ยกเว้นองค์ประกอบของปัจจัยทางด้านบริบทของผู้นำและปัจจัยด้านองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยในระดับความพร้อมน้อย

3.โครงสร้างของปัจจัยทางด้าน
 ประสิทธิภาพของผู้นำ การเปิดรับข่าวสาร
 เครือข่ายทางสังคมขององค์กรปกครองส่วน
 ท้องถิ่น ความรู้สึกลึกต่อการเข้ามาของกลุ่ม AEC
 และองค์รภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์
 กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยกเว้น ปัจจัยด้านบริบทของผู้นำพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ปัญหาและอุปสรรค ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในข้อตกลงของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและขาดข้อมูลในระดับแผนและนโยบาย ขาดแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ถูกจำกัดด้วยเวลาและภาระหน้าที่ประจำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถจัดให้บริการสาธิตปฏิบัติการการจัดขยะมูลฝอย การคมนาคม การจัดการจราจรและการสร้างความเข้าใจในระหว่างนักท้องถิ่นและผู้คนในท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาทั้งอุบัติเหตุการจราจรและปัญหาที่มาจากความไม่เข้าใจในพื้นฐานวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อยอดไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ได้ขาดการสนับสนุนทางวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าในสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการขับเคลื่อนไปได้มากนักหรือมีความพร้อมในระดับน้อย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในอันดับแรกที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะทำคือการจัดหาแหล่งเรียนรู้และทำความเข้าใจที่ชัดเจนแก่บุคลากรในองค์กรของตนเอง โดยเฉพาะรายละเอียดข้อตกลงของอาเซียน ซึ่งอาจจัดทำเป็นการให้บริการข่าวสารข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์หรือ

การจัดทีมงานให้บริการสารข้อมูลในองค์กร

2. องค์กรท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการจัดทำแผนด้านการจัดบริการสาธารณูปโภคในการสนับสนุนการค้าการลงทุนภายในท้องถิ่น และการสร้างความเข้าใจในกลุ่มนักท้องถิ่นและผู้คนในท้องถิ่น ฯลฯ

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีอยู่ในระดับความพร้อม แต่เมื่อพิจารณาจำแนกรายองค์ประกอบ พบว่า บริบทของผู้นำและองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีความพร้อมน้อยคือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีลักษณะเป็นคนภายในชุมชนมีความเข้าใจชุมชนและมีความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน อีกทั้งองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ให้การสนับสนุนเทศบาล องค์กรภาคเอกชนในพื้นที่มีโอกาสการค้าและการลงทุน ตลอดจนองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่มีประสบการณ์ในต่างประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้นำและการสร้างสัมพันธ์ภาพกับองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่เพื่อสร้างความร่วมมือให้เกิดความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ให้ความสำคัญกับการรักษา อัตลักษณ์ชุมชนเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ความรอบรู้และความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการเตรียม

บุคลากรและพัฒนาคุณภาพ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษาวิจัยเพื่อ การพัฒนาเครือข่ายทางวิชาการและเทคโนโลยีสำหรับการพัฒนาเพิ่มมูลค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างอัตลักษณ์และความเป็นตัวตนของชุมชนได้หลากหลายมากขึ้นและสามารถดำรงตนในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนบนรากเหง้าของตนเองได้

2. จากการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสนใจในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง แต่จำกัดด้วยเวลาไม่เพียงพอต่อการฝึกฝนและพัฒนาตนเอง จึงขาดความมั่นใจในการติดต่อกับชาวต่างชาติ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาวิจัยถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาจะทำให้มีแนวทางการพัฒนาบุคลากรดังกล่าวให้มีความมั่นใจในการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับชาวต่างชาติในกลุ่มสมาชิกอาเซียนที่เข้ามาติดต่อเพื่อการค้าการลงทุน หรือการท่องเที่ยว และกิจกรรมอื่น ๆ ได้มากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคเหนือตอนบนในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจที่สอดคล้องกับการค้นพบทางวิชาการและวิจัยอื่น ๆ ซึ่งพอจะอภิปรายได้ดังนี้

1. ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแต่ละองค์ประกอบ พบว่า การศึกษาอัตลักษณ์ชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มีความพร้อมเป็นสำคัญแรก ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา

คือความรอบรู้และความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.63$) และการเตรียมบุคลากรและพัฒนาคุณภาพอยู่ในระดับที่มีความพร้อมเช่นกัน ($\bar{X} = 3.51$) สำหรับการจัดการบริการสาธารณะรองรับ ($\bar{X} = 3.36$) การทำแผนรองรับและแผนกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.28$) และการสนับสนุนการค้าและการลงทุน ($\bar{X} = 3.18$) อยู่ในระดับที่มีความพร้อมน้อยตามลำดับ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบนยังมีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยกเว้นด้านอัตลักษณ์ของชุมชน ความรอบรู้และความสามารถ และการเตรียมบุคลากรและพัฒนาคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับที่มีความพร้อมนั้นแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญต่อการสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนในการรักษาภูมิปัญญาและรากเหง้าของท้องถิ่นให้มีความโดดเด่น นับเป็นการเชิดชูความเป็นตัวตนของในท้องถิ่นซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูสืบสาน พัฒนาเผยแพร่วัฒนธรรมและการนำอัตลักษณ์เฉพาะตนของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าหรือสร้างมูลค่าเพิ่มในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

2. ผลของการวิจัยประเด็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อพิจารณาตามรายองค์ประกอบของปัจจัย พบว่า ด้านประสบการณ์ของผู้นำ ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร ปัจจัยด้านเครือข่ายทางสังคมของผู้นำ ปัจจัยด้านความรู้ลึกต่อการเข้ามาของคณกลุ่ม AEC อยู่ในระดับมีความพร้อม ส่วนปัจจัยที่มีความพร้อมน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้าน

บริบทของผู้นำและปัจจัยด้านองค์การภาคเอกชนในพื้นที่ เป็นที่น่าสังเกตว่าหากคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านบริบทของผู้นำและปัจจัยด้านองค์การเอกชนในพื้นที่มีค่าเฉลี่ยที่มากขึ้น อาจมีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นได้และหากผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีลักษณะเป็นคนที่อยู่ในชุมชนมีความเข้าใจในชุมชน ตลอดจนมีความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชน ผู้นำท้องถิ่นมีส่วนร่วมสำคัญต่อการสร้างความพร้อมในการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะผู้นำในชุมชนท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทเป็นอย่างมากในสังคม อีกทั้งเป็นแกนหลักของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายไปสู่เป้าหมายในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอีกด้วยถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อม

3. โครงสร้างของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า โครงสร้างของสัมพันธระหว่างปัจจัยด้านองค์การภาคเอกชนในพื้นที่ให้การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและการให้โอกาสการค้าและการลงทุน ตลอดจนการมีประสบการณ์ของภาคเอกชนในต่างประเทศซึ่งมีความสัมพันธ์มาเป็นอันดับแรก ($r=0.40$) รองลงมาคือปัจจัยในด้านเปิดรับข่าวสารโดยมีช่องทางการรับข่าวสารและการเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาของข่าวสารของข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตลอดจนมีโอกาสรับข่าวสารประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ($r=0.35$) สำหรับปัจจัยในด้านเครือข่ายทางสังคมของผู้นำมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้บริหารและมีสัมพันธภาพในสังคมการทำงานของผู้บริหาร ตลอดจนคนในสังคมให้การยอมรับผู้บริหาร ($r=0.30$) สำหรับปัจจัย

ในด้านประสบการณ์ของผู้นำที่มีการของผู้บริหาร การมีประสบการณ์การทำงานในประเทศและต่างประเทศของผู้บริหาร ตลอดจนภูมิหลังของผู้บริหาร นั้นมีความสัมพันธ์และปัจจัยด้านความรู้สึกรู้สึกต่อการเข้ามาของกลุ่ม AEC ยอมรับกับการที่มีคนต่างชาติเข้ามาพักอาศัยในพื้นที่และยอมรับการมีคนต่างชาติเข้ามาทำงานและการลงทุนในพื้นที่ตลอดจนยอมรับการมีคนต่างชาติเข้ามาใช้แรงงานเพื่อรับจ้าง รวมทั้งปัจจัยบริบทของผู้นำ ผู้บริหาร มีลักษณะเป็นคนที่อยู่ในชุมชน ผู้บริหาร มีความเข้าใจในชุมชนและผู้บริหารมีความเป็นอยู่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นมีความสัมพันธ์กับความพร้อมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ($r=0.18$ 0.14 และ 0.04) ตามลำดับ

4. ปัญหาและอุปสรรคการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น พบว่า ในท้องถิ่นบางพื้นที่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การขาดความเข้าใจที่ชัดเจนในข้อตกลงของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและขาดข้อมูลในระดับแผนและนโยบาย ขาดแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรถูกจำกัดด้วยเวลาและภาระหน้าที่ประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถจัดให้บริการสาธารณะูปโภค การกำจัดขยะมูลฝอย การคมนาคม การจัดการจราจร และการสร้างความเข้าใจระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้คนในท้องถิ่น ทำให้เกิดปัญหาทั้งอุบัติเหตุการจราจรและปัญหาที่มาจากความไม่เข้าใจในพื้นฐานวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นปัญหาต่อยอดไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ได้ ขาดการสนับสนุนทางวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาและ

เพิ่มมูลค่าในสิ่งที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของชุมชน

5. การวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่าการรักษาอัตลักษณ์ของชุมชน การรักษาภูมิปัญญาและรากเหง้าของท้องถิ่น การเชิดชูความเป็นตัวตนของคนในท้องถิ่น พื้นฟูสืบสานพัฒนาเผยแพร่วัฒนธรรม ตลอดจนการนำอัตลักษณ์เฉพาะตนของชุมชนมาเพิ่มมูลค่าหรือสร้างมูลค่าเพิ่มมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มีความพร้อม ($\bar{X} = 3.92$) แสดงให้เห็นว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างอัตลักษณ์ของชุมชน รักษาภูมิปัญญา และรากเหง้าหรือความเป็นตัวตนของท้องถิ่นของตนเองเพราะสิ่งสำคัญที่สุด ถึงแม้การรวมกลุ่มจะกลายเป็นชุมชนอาเซียนก็ตาม แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนซึ่งในอนาคตก็จะมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นหากมีการบริหารจัดการที่ดีซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทรงคุณ จันทจร (2552) พบว่า คุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นภูมิปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีการสืบสานองค์ความรู้ ความสามารถความชำนาญต่าง ๆ ถ่ายทอดมายังกลุ่มชนรุ่นหลัง โดยแนวทางในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น มีความสอดคล้องกับอภิญญา เฟื่องฟูสกุล ที่ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ชุมชน (Community Identity) ว่าอัตลักษณ์ชุมชนเป็นรากเหง้าหรือวัฒนธรรมทางสังคมที่ถูกก่อให้เกิดขึ้นมาและใช้ในการยึดถือเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีในการปฏิบัติในสังคมนั้น อัตลักษณ์ชุมชนบ่งบอกความเป็นตัวตนของชุมชน อันเป็นภูมิปัญญาที่มีความโดดเด่นของแต่ละชุมชน การฟื้นฟู

อัตลักษณ์ของชุมชนจะสร้างความภาคภูมิใจในวิถีของชุมชน

6. ในการวิจัยครั้งนี้ยัง พบว่า การเตรียมบุคลากรและพัฒนาคุณภาพถึงแม้จะมีค่าเฉลี่ยในระดับมีความพร้อม ($\bar{X} = 3.51$) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกับระดับมีความพร้อมน้อย จึงเป็นข้อสังเกตว่า หากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นละเลย ประเด็นที่เป็นตัวชี้วัดทั้ง 3 ประเด็นดังกล่าวนี้ อาจส่งผลเสียหายในการเตรียมบุคลากรและพัฒนาคุณภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเพื่อให้ก้าวทันต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพเพิ่มขีดความสามารถตลอดจนการพัฒนาเพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายสำหรับบุคลากรภายในท้องถิ่นให้มีความชัดเจนในแนวทางเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. ในการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่า ปัจจัยทางด้านองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ประกอบด้วย การสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีโอกาสการค้าและการลงทุน และองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีประสบการณ์ในต่างประเทศ ทุกตัวชี้วัดอยู่ในระดับมีความพร้อมน้อย ($\bar{X} = 3.24$) ซึ่งจะมีตัวชี้วัดขององค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ให้การสนับสนุนและตัวชี้วัดขององค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่มีโอกาสการค้าและการลงทุนที่มีค่าเฉลี่ยในระดับใกล้เคียงกับเกณฑ์มาตรฐานระดับความพร้อม ($\bar{X} = 3.33$ และ $\bar{X} = 3.30$) ตามลำดับ หากตัวชี้วัดทั้ง 2 ขององค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ได้รับการเอาใจใส่ในการพัฒนาจะส่งผลความพร้อมในด้านองค์กรภาคเอกชนในพื้นที่ที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- ดารา ใจดี. (2556). แนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นและผู้นำชุมชนเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวน้อย อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น)
- ทรงคุณ จันทกร และคนอื่นๆ. (2552). คุณค่าอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการนำมาประยุกต์เป็นผลิตภัณฑ์ ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.
- ทวีศิลป์ กุลนาคดล. (2551). การพัฒนาภาวะผู้นำเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ธิดารัตน์ โชคสุชาติ (2553). ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ความสำคัญและการเตรียมความพร้อมของไทย. วารสารมจร.วิชาการ. 14 (27), 99-112.
- ประวิทย์ ตั้งคงนุษ. (2539). บทบาททางด้านการบริหารการพัฒนาของผู้นำท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดกาฬสินธุ์. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ประภัสสร เทพชาติ. (2552). ไทยกับการเป็นประธานอาเซียน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- ประภัสสร เทพชาติ. (2554). ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ : สมาธรรม.
- ประม ทัศเวทิน. (2532). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แพรวภัทร ยอดแก้ว. (2555). คุณลักษณะพลเมืองอาเซียน.เอกสารประกอบการสอนวิชา อาเซียนศึกษา. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- มาลโลว์,เอ,เอช. (2542). การจัดการและการบริหาร (วิระ สถิตถาวร แปล). กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์ เจอร์นัล.
- ยรรยง สุวรรณานุก. (2538). บทบาททางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้นำท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ลัดดา นิลละออง และ จันทนา แสนสุข. (2556). การตระหนักในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสนับสนุนขององค์กรและศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.
- คุรุสวัสดิ์ ชัชวาลย์. (2555). ประชาคมอาเซียนกับการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์(Identity) การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- Kotter, J.P. (1990) . A force for change : How leadership differs from management. New York :Free Press.